Ἀπρίλιος.

Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον εἴχομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδωμεν παρ' ἡμῖν τὸν υἱόν μου Ὄθωνα, ὅστις, μηχανήν τινα ἐφευρών, χρήσιμον εἰς τὴν σιδηροδρομίαν, μετέβαινεν εἰς Παρισίους, ἵνα τὴν κατασκευάση.

Ἐπανεῖδον δὲ μετὰ πλείστης χαρᾶς ἐπισκεφθέντα με, καὶ τὸν ἐν Περσίᾳ Πρέσβυν τῆς Αὐστρίας κ. Ζαλούπκην, ὃν δὲν εἶχον ἴδῃ ἀπὸ τοῦ 1859, συνεχῶς τότε παρ' ἡμῖν διατρίβοντα, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐν Μονάχῳ γραμματέα τῆς Αὐστριακῆς Πρεσβείας, γαμβρὸν τοῦ κ. Καρβούνη, μεθ' οὗ ἐπίσης ἀρχαῖαι μὲ συνέδεον σχέσεις. Καὶ μετὰ τοῦ πρέσβεως δὲ τῆς Ἀγγλίας κ. Μόνσωνος ἦλθον τότε εἰς φιλικὴν συνάφειαν. Ὅτε ἐπέστρεψα ἐκ Γερμανίας μὲ εἶχε παρουσιάση εἰς αὐτὸν ὁ τότε πρέσβυς τῆς Γερμανίας κ. Λεμαίτρ, καὶ ἔσπευσα νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ, καί, ἐπειδὴ δὲν τὸν εὗρον, νὰ τῷ ἀφήσω τὸ ἐπισκεπτήριόν μου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν μὲ ἀντεπεσκέφθη, εἰ καὶ ἠγνόουν ἂν τοῦτο ἐκ παραδρομῆς ἐγένετο ἢ ἂν ἐκ προθέσεως, ἐνόμισα ὅτι δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ τὸ ἐξετάσω, καὶ οὕτω πᾶσα σχέσις μεταξὺ ἡμῶν ἐξέλιπε. Γνῶσιν ὅμως τούτου λαβὼν ὁ φίλος μου καὶ φίλος τοῦ κ. πρέσβεως κ. Ἀξελός, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ αὐτοθελήτως ἐποιήσατο περὶ τούτου μνείαν πρὸς τὸν κ. Μόνσωνα, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἔλθη πρὸς ἐμὲ καὶ μοὶ ἀφήση τὸ ἐπισκεπτήριόν του. Ἔκτοτε δ' ἔπαυσε πᾶσα παρεξήγησις, μετέβην παρ' αὐτῷ ἐπανειλημμένως, καὶ τὸν εὗρον ἄνδρα εὐγενέστατον καὶ ἐξόχου συμπεριφορᾶς.

Ἡγεμονὶς Σοφία.

Ἐπίσημον καὶ σπουδαῖον συμβὰν ἦν ἡ τῇ 19ῃ τοῦ μηνὸς ὅλως ἀνεπιδείκτως ἐκτελεσθεῖσα μετάβασις τῆς Ἡγεμονίδος Σοφίας εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν. Τὸ κατ' ἐμέ, ἐθεώρησα αὐτὸ ὡς ἀπόδειξιν καὶ τῆς εὐγενείας τῶν αἰσθημάτων της, καὶ τῆς εὐθυκρισίας Της καὶ τῆς βαθυνοίας, μεθ' ἧς τὸ ζήτημα ἐξηρεύνησε· προ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ